

BACK TO ANALOG

Rescatar objectes del passat i transformar-los en una moda no és cap novetat. Vam passar per les càmeres Polaroid o el film, després van venir altres productes, sempre emmarcats en un "back to basis" general de la cultura contemporània. Però què fa que certes tecnologies, en especial els discs de pasta de vinil, continuïn tenint valor per a joves i adults i per què passa just ara?

El disc de clorur de polivinil resorgeix mostrant les seves qualitats, un tant esotèriques, i va més enllà del sector audiòfil. Potser per nostàlgia o potser per recuperar una relació desgastada, o fins i tot perduda, amb el suport musical palpable.

Ja sigui com a culte, col·leccionisme o simplement per gaudir d'una bona audició musical, el seu so fidel i els acurats "packagings", reenganxen generacions perdudes i fan que noves onades de músics i oients tornin a apostar per a aquest format.

"BACK TO ANALOG" pretén fer un petit recull d'aquest suport per intentar explicar la seva evolució, des del disc de "pedra" o de pissarra, fins al disc de pasta de vinil, mostrant alguns exemplars i diversos sistemes de reproducció.

